

TEIJE DE BOER (53)

Relatie: 25 jaar getrouwd met Coosje (52)

Kinderen: Alef (25) en Jara (22)

Werkt als: vertaler

‘Ik heb de beste kaart getrokken’

‘Kun jij iets aflezen aan het gezicht van de chirurg?’ Samen met zijn vrouw Coosje wacht Teije op de onderzoeksuitslag. De helft van zijn schildklier is verwijderd. Zodra de chirurg binnenkomt, komt aan alle onzekerheid een eind. Het is niet goed.

TEKST: MARIT MOL BEELD: ANTJE TILSTRA

De tumor is kwaadaardig en de artsen weten niet of het uitgezaaid is. ‘Toen ik dat nieuws kreeg, was ik even in shock’, vertelt Teije. ‘Ook werd ik bang voor de uitslagen van toekomstige onderzoeken.’ Hoe anders was de avond voor de uitslag. ‘We houden van dancemuziek en waren tot diep in de nacht gaan dansen op het Amsterdam Dance Event.’

Opgezet hals

Teije ontdekt tien jaar geleden dat zijn hals aan de rechterkant dik is. ‘Ik ging hiermee naar de huisarts die vervolgens bloed prikte en mij naar de radioloog stuurde voor een punctie. De eerste punctie was niet goed uitgevoerd en uit de tweede punctie kon men geen conclusies trekken of het goed- of kwaadaardig was. Ook de bloedsuitslagen gaven geen duidelijkheid’.

Het is een onzekere periode. ‘Ik was niet tevreden met mijn behandelend arts en de manier waarop hij communiceerde. Dit maakte me pissig. Daarnaast was een jaar daarvoor mijn vader overleden aan kanker. Hierdoor kwam alles ineens heel dichtbij en werd ik angstig. Ik wilde er niks van weten,’ vertelt Teije. Hij besloot daarom de situatie even aan te kijken.

In de jaren die volgen is Teije druk met zijn werk als vertaler en geniet van het leven met zijn vrouw en kinderen. De angst ebt weg en de verdikking in zijn hals lijkt stabiel. ‘Ik mat

mijn hals met een meetlint en controleerde op deze manier of de situatie veranderd was.’

Duidelijkheid

Na vijf jaar voelt Teije tijdens het sporten pijn in zijn hals. Dat is voor hem een signaal dat de verdikking groter is geworden. Toen het ook zijn broer opviel - die nucleair verpleegkundige is - ging hij terug naar de huisarts. Die stuurde hem direct naar een endocrinoloog. ‘Wat een geluk en verbetering met mijn vorige internist,’ vertelt Teije. Opnieuw volgen onderzoeken en opnieuw komt er niets uit. ‘De arts zei tegen mij: Als je echt wil weten wat het is, dan moet het eruit.’

Op dat moment voelt Teije zich heel goed. Hij heeft geen lichamelijke klachten en zit goed in zijn vel. Als ook de chirurg bevestigt dat een operatie verstandig is, besluit hij het te doen. ‘De angst die ik vijf jaar eerder voelde belemmerde me niet meer. Ik wilde nu weten waar ik aan toe was.’ Zijn vrouw steunt hem in zijn besluit. ‘Ze wilde graag duidelijkheid en was bang dat er iets mis was.’

Operatie

De operatie vindt na de zomer plaats. ‘Kon ik nog mooi een aantal festivals bezoeken,’ zegt Teije. ‘Het spannendste vond ik de narcose. Ik was bij een vorige operatie niet fijn uit de narcose gekomen. Nu ging dit goed en vond ik het roesje van de morfine ook wel aangenaam,’ vervolgt Teije lachend. De operatie gaat goed en Teije krijgt meteen →

‘Ik ben soms ineens ontzettend blij. Dan realiseer ik me dat ik er nog ben en mooie dingen meemaak’

levothyroxine. Na de ingreep raakt hij wel zijn stem kwijt. Twee weken later volgt de uitslag. ‘Coosje en ik probeerden het gezicht van de chirurg te lezen, maar dat stond neutraal. Snel maakte ze een eind aan de onzekerheid: er was een kwaadaardige tumor gevonden en ze wisten niet of het uitgezaaid was. Ik had medullaire schildklierkanker.’ Dat was een grote schok voor het stel. ‘We waren helemaal van de riedel. De chirurg vertelde ook dat de tumor goed was ingekapseld en er geen bloed- of lymfeverbindingen gevonden waren. Dat was dan weer een goed teken volgens de arts.’

Goede beslissing

Het ziekenhuis verwijst Teije door naar het VUmc, omdat zij niets meer voor hem kunnen doen. Hier volgen uitgebreide onderzoeken om eventuele uitzaaiingen op te sporen. ‘Op dat moment studeerde onze zoon Geneeskunde aan de VU. Tijdens een college werd een casus besproken van een man met schildklierkanker. Mijn zoon herkende mijn verhaal hierin. Dat was wel bizar.’

Op 11 november krijgen ze de uitslag: er zijn geen uitzaaiingen gevonden, maar de artsen besluiten de andere schildklierhelft ook te verwijderen en te onderzoeken. Positief nieuws, al overheerst nog steeds de angst. ‘Je bent heel kwetsbaar in zo’n situatie. Daarnaast had ik het schrikbeeld van naasten die aan kanker waren overleden. Je bent je onschuldig kwijt.’

Teije reageert goed op de medicatie, maar zijn stem herstelt niet meteen. ‘Bij de operatie waren ze ook van plan om lymfeklieren te verwijderen dicht bij mijn stembanden. Dit hebben ze uiteindelijk niet gedaan om

mijn stem te sparen en omdat het risico te overzien was.’ Gelukkig voor Teije herstelde zijn stem daarna wel snel.

In januari 2015 krijgt Teije de uitslag van de operatie. ‘De linkerhelft van mijn schildklier was schoon. Ik was genezen volgens de arts. Een garantie kon hij me echter niet geven. Er was een kans dat een kankercel nog ergens in mijn lijf terecht was gekomen.’ Terugkijkend constateert de arts dat Teije destijds een goede beslissing heeft genomen door zichzelf te laten opereren. ‘Ik had de beste kaart getrokken, zei ze.’

Vertrouwen

Na dit nieuws volgt de ontlading bij de familie De Boer. ‘Aan de ene kant was ik heel erg opgelucht, maar aan de andere kant vond ik het ook angstaanjagend. Het kon nog ergens in mijn lijf zitten,’ aldus Teije.

Dat hij genezen is, betekent niet dat Teije de oude is. ‘Het ziekteproces had me veel energie gekost. Niet alleen fysiek gebeurt er veel met je, maar ook mentaal. Ik was het vertrouwen in mijn lichaam kwijt. Als ik iets mankeerde, dacht ik al snel dat ik iets ergs onder de leden had. Een vriend van mij zei op een gegeven moment: Jouw lichaam heeft fantastisch gereageerd door de tumor in te kapselen. Dat besef hielp mij.’

De ziekte heeft hem ook als mens beïnvloed. ‘Ik kan soms ineens ontzettend blij zijn. Dan realiseer ik me dat ik er nog ben en mooie dingen meemaak. Ik vind het nu nog belangrijker om leuke dingen te doen met mijn familie en vrienden. We gingen altijd als gezin naar Lowlands en dit zullen we ook altijd blijven doen.’

.....
**Ook je verhaal vertellen in
Schild? Mail ons!**
redactie@schildklier.nl